

Vakantie Spanje 2004 deel 3

Hallo lieve sobats,

Hier ben ik dan weer. We hebben het tamelijk druk gehad met van alles en nog wat.

Op de dag van aankomst (17/4) heeft Peter's zuster geregeld dat er een tv mannetje kwam om een satelliet te plaatsen en een tv. Kijk, wanneer je hier 3 weekjes bent is dat onnodig, maar 3 maanden maakt wel een verschil. Geheel verstoken te zijn van enig nieuws is ook weer zowat. En jaaaa, het voetbal komt eraan....

Ik heb deze tolol (een Nederlander die hier er z'n job van heeft gemaakt) niet gezien, want ik ben in bed gedoken. Achteraf het verhaal gehoord: hoe hij ook met meetapparatuur etc. werkte, helaas pindakaas, onmogelijk! Bomen of flatgebouwen blokkeerden de ontvangst en, behalve dat, had hij een tv bij zich van vlak na de oorlog. Exit..... Naar later bleek hij er de ballen verstand van te hebben en nog bau kèlèk ook van heb ik jou daar (vlg. Peter).

het internetcafé

Die avond nog, vóór we bij Anneke en Arie (schoonzus en zwager) gingen eten, contact opgenomen met Delfin, onze Spaanse kennis bij wie we een aantal strandstoelen + kussens en de bench van Turkije hadden opgeslagen. Met haar de afspraak gemaakt elkaar zondag a.s. te ontmoeten bij ons favoriete strandbar Marina om 12.00 uur. Effe tussen haakjes, de tekst bereid ik voor op een flopje op de laptop om dat daarna bij met internetcafé te verzenden.....

18/4

Het is mooi zonnig weer maar met een ijskoude wind. Ik was blij dat ik m'n met bont gevoerde jasje aan had. 's Morgens de hond uitgelaten en daarna naar het Spaanse barretje (iets verder op in de straat) gegaan om te ontbijten. Elkaar begroet als 'oude' vrienden. Ik neem altijd een tostada, dat is een kwart doorgesneden stokbrood, warm geroosterd waarop ik olijfolie doe met zout, een kop koffie en een glas vers geperste sinaasappelsap. Met hem het probleem doorgesproken over de tv en hij zou bellen...d.w.z. op maandag a.s.

's Middags een waslijst opgesteld aan boodschappen. O.a. hebben wij geen koffiezetapparaat maar een percolator en daarmee kan ik niet overweg. Op het verlanglijstje ook een schemerlampje voor de slaapkamer, want dat gedoe met dat touwtje om het licht uit/aan te doen in de slaapkamer is iedere keer weer een crime en natuurlijk het snoertje voor digitale overzetting van de foto's naar de laptop (lag nog maagdelijk op Peter's bureau thuis).

Delfin ontmoet bij Marina. Ik had gewoon tranen in m'n ogen toen ik dat kleine lieve wijffie zag. Na koffie etc. namen we nog een wijntje en een broodje tonijn. Nadat wij de spullen bij haar thuis hadden opgehaald, nodigden wij haar uit om het huis te bekijken. Ze vond het ook heel mooi en ruim (zij woont in 'Atrium', een gloednieuwe flat bij het strand). Bij het weggaan donderde ze van het trapje dat van het huis naar de weg leidde. Peter zag het gebeuren en snelde toe. Ze bloedde hevig uit

twee wonden op haar gezicht en zij maar roepen: no pasa nada! Ik heb haar zo goed mogelijk eerste hulp geboden, in huis natuurlijk! Peter heeft haar, op mijn aandringen en met veel protest van haar kant, met de auto thuisgebracht.

We werden 's avonds door haar op een etentje getraceerd in één van de restaurants langs het strand. Voor de zekerheid heb ik haar nog gebeld hoe het met haar ging, want ook haar (blote) benen vertoonden diverse schaafwonden. Om 20.00 uur toch heerlijk met elkaar gegeten. Eerst als voorgerecht Patatas Bravas, hmmm, daarna Sardinias hmmm die we persé met de hand moesten eten. Tussen het gestuntel met de sardientjes had aan een ander tafeltje achter ons een Nederlander plaats genomen. Delfin bood hem een glas wijn aan en verzocht hem de tafel naast ons te nemen. Het werd hoe langer hoe gezelliger omdat de wijn stroomde, o.a. op mijn broek (hij bood ons op z'n beurt ook wijn aan en wij dus meedoen met wederzijds Salut (proost) en daarnaast bleek hij vloeiend Spaans te spreken.

Dat beviel Delfin wel. Enfin, we hadden het over uitgaan in Benidorm, Line Dance in The Red Dog etc. Ik kan me niet meer herinneren hoe hij – Frans – erop kwam, maar hij vroeg of wij beidjes met hem mee wilden gaan naar de 'vleesmarkt' (???). Na wat heen en weer overleg spraken we af op dinsdag a.s. 22.00 uur bij hetzelfde restaurant..... Donderdag gaat hij weer terug naar Nederland.

19/4

Met Anneke de waslijst boodschappen afgewerkt Voor mij was het een ramp. Ze liep als een sneltrein en wist voor elk artikel de goedkoopste winkel. Er werden dus tig winkels bezocht. Als eerste zijn we naar de € 0,60 cent winkel gegaan in Villajoyosa, 2 km verderop. Het is echt onvoorstelbaar. Zo kost, om een voorbeeld te noemen, 12 wastabletten voor de wasmachine 60 eurocent, wasverzachter (eerst de lekkerste geur opgesnoven), de Cif, spuitbus voor het toilet (weer eerst ruiken), een rode strooien hoed voor me (zien jullie dat voor je: hoed passen met warme jas aan hahaha), wijn- cognac- en sherryglazen, tubetje seconden lijm, en ga zo maar door. Vele artikelen stonden niet eens op ons 'verlanglijstje'. Ik kocht daar ook twee pakjes zaad voor 'mijn' tuin – Leeuwenbekjes en Phlox. Een koffiezetapparaat € 7,60 (!) mét garantie. Geslaagd in schemerlampje in de kleur van de slaapkamer (laten we achter, evenals het koffiezetapparaat). En niet vergeten liters drinkwater gekocht, want het kraanwater is geen drinkwater.....

Toen we amechtig een broodje mag Joost weten wat naar binnen hadden gewerkt en net wilden afnokken (we waren al 5 uur bezig) viel mijn oog op een paar leuke schoentjes die ik onmiddellijk kocht. Het was weer welletjes al met al. Voorlopig is de koelkast tjokvol, een kind (ikke dus) kan de was doen

– 'kleine wasjes, grote wasjes in de wasmachine' - en wat wil een mens nog meer? Oh ja, over dat méér gesproken: we zijn niet geslaagd in het digitale snoertje! Nog een bijzonderheid: naast de prijzen in euro's ook die in peseta's vermeld in de grotere supermarkten, evenals in de reclamebladen. Moeten ze in Nederland invoeren. Kunnen we echt lachen.....

Dag lieve allemaal, groetjes, Mila
wordt vervolgd.....